

יְצַחֵק לוֹצֵאטוֹ

(סן דניאלי ח"ץ - טריאסטי תקס"ג)

א

אם אומרה לשיר

----- v ----- v -----

אם אקרה לשיר דבר שניך
וכפר תהלותם וחסין גדלמו,
?לאה הלא רוחי וגם אונך.
כי דצמו מחול וקז אין למו.

5 הן דקרו בלה שמי צינך
וייף קאד אפך אשר אצלמו,
לדן כמו חלב צנך שניך.
גם תואמים כלם ומום אין כמו.

טוב להשות אפוא ואל אשקפה.

א

3 וגם אונך, לשמוע תהלתך.

6 אצלמו, אצלם.

8 גם תואמים, ע"פ שיר השירים ד, ב.

9 ואל אשתעה, ולא אפנה לדבר על כך.

10 שן אמצאה צון. אני העלם
אם לך מקום תמי פאר אנרעה.

אף כי בטוב טעמך לבד מעלם
צלית עלי כנות קמי אנעה.
טוב לחשות אפוא ושבת אלם.

1

טוב מחיי מותי

טוב מחיי מותי, אילת שחר.
טוב מחיי מותי, לצאת סבבל.
הנה כי בלבבי גדל הסבל
יציד לבנת שני מצמר צחר.

8 החשק את ריחי הונה ניחר.
כי סלף מסעליו נלאיתי סבל.
תמיד לו אמתסגן, אמנם להקבל.
או לא ישיב או בדבריו אין שחר.

11 אגרעה, על ידי מותר דברים.

ב

- 1 אילת שחר, כינוי לעפרה החשוקה.
- 2 לצאת מכבל, מכבל החשק.
- 5 ויחר, הרוח.

אוי, בְּנִתִיבוֹת יְגוֹן צִינֵי הַנְּסִי
אֶל מוֹל מְרָאָךְ, נְאֻנֶה נִכְסוּף לְשִׁבְתָּ. 10
כִּי בְּלִצְדִי עָמָה גֹּנֵעַ אָנִי.

כִּי מִבְּלִתִּי צִידוֹ יָמוֹת גַּם שָׁחַל.
גַּם אֶסֶס הַצִּצִּים יִדְעָךְ שֶׁלְּהִבְתָּ.
יִבְלִי וְרִזִּיף קָסֶר יִיבֵשׁ הַנְּסִל.